

กรรมฐานรักษาโรคได้จริงหรือ ?

อ.ส.ชิตรัตน์ อนุฤทธิ์ อายุ ๕๖ ปี
การเคหะเมืองใหม่บางพลี จ.สมุทรปราการ
R13004

เมื่อวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๔๐ ดิฉันได้เข้ารับการตรวจร่างกายที่สถาบันมะเร็งแห่งชาติ และคุณหมอนั้น ท่านได้บอกกับดิฉันว่าต้องผ่าตัดด่วน เพราะเป็นเนื้องอกไม่พึงปรารถนา และให้ดิฉันกลับบ้านไปเตรียมตัวเข้ารับการผ่าตัดในวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๔๐ ดิฉันเองก่อนที่จะมาตรวจที่สถาบันมะเร็งแห่งชาตินี้ ก็ได้รับการอยู่ต่างจังหวัดมาก่อน คุณหมอนั้นบอกว่าเป็นต่อมน้ำเหลืองอีกเสบริษายอยู่ประมาณ ๕ เดือน ไม่ยุบและก็ไม่แตกมีแต่อาการที่โตขึ้น และปวดมากขึ้น ทำให้เกิดความกังวลใจ เพราะว่าเวลาปวดก็ปวดแบบสุด ๆ เลย ไม่ปวดก็ไม่ปวด วัน ๆ หนึ่งจะปวดก็แค่ครั้งสองครั้งเท่านั้น ปวดนี้จะปวดเข้าสมองเลย ทุกครั้งที่ปวดก็คิดว่าตายดีกว่าอยู่ทรมานอย่างนี้ ในที่สุดดิฉันก็เขียนจดหมายถึงพระเดชพระคุณหลวงพ่อจรัญ แห่งวัดอัมพวัน จ.สิงห์บุรี เพราะว่าดิฉันเคยอ่านหนังสือที่หลวงพ่อเขียนท่านแล้วว่า มีคนเป็นมะเร็งและเคยผ่าตัดถึงสี่ครั้ง และกำลังจะผ่าตัดครั้งที่ห้า ก็มาหาหลวงพ่อ เขาบอกว่าจะตายก็มาตายที่หลวงพ่อเถิด เพราะว่าไม่อยากจะผ่าอีกแล้ว หลวงพ่อก็ให้เข้ากรรมฐานและโรคดังกล่าวก็หายไป

แต่แล้วในที่สุดหลวงพ่อก็ตอบจดหมายมานับได้ ๑๖ วัน วันที่ได้รับจดหมายของหลวงพ่อดีใจเป็นที่สุด คิดไว้ว่าท่านจะตอบว่าอย่างไร ขอให้ตอบมาก็เป็นบุญแล้ว จดหมายของหลวงพ่อบอกเป็นยาชนิดหนึ่งเป็นโอสภทิพย์คือกำลังใจที่ได้รับ คนเราเวลาทุกข์ยากนั้นได้กำลังใจแล้วมีกำลังใจที่จะต่อสู้ต่อไป โดยเฉพาะจดหมายของหลวงพ่อ ดิฉันถือว่าเป็นยาวิเศษที่สุดคือ หลวงพ่อให้ธรรมะจนดิฉันอ่านแล้วอ่านอีกจนกระดาษเปื้อนก็ยังไม่อิ่มในการอ่าน อ่านได้ทุกวัน และวันละหลายครั้ง ประทับใจตรงที่ว่า

“ขอให้คุณโยมจงทำใจให้ได้นะว่าจะอะไร ๆ ในโลกนี้มันไม่เที่ยง อะไรจะเกิดก็ให้มันเกิดจะไปขัดขวางไม่ได้ อาตมาขอให้โยมขอโอสถกรรมกับเจ้ากรรมนายเวรเขาเสีย เวรกรรมอะไรที่มีอยู่ก็ขอให้หมดไปในชาตินี้ ขออย่าให้ไปถึงชาติหน้าอีกเลย อาตมาก็ขอแผ่เมตตาให้ ขอให้คุณโยมจงหายจากโรคภัยไข้เจ็บ และขอให้คุณโยมทำสมาธิให้มาก ๆ และให้สวด อิติปิโส พาหุงมหากาญ และอาตมาขอให้คุณโยมไปให้หมอเช็คร่างกายให้แน่นอนอีกครั้งหนึ่ง

ทางที่ดีที่สุดคือไปที่สถาบันมะเร็งโดยตรง อาตมาก็จะแผ่เมตตาไปให้ ขอให้คุณโยมทำตาม
ตามที่อาตมาบอกเถิดและกรรมฐานมาก ๆ และอย่าลืมแผ่เมตตาให้กับคนในครอบครัวมาก
ๆ อย่าลืมอุทิศส่วนกุศลให้มาก ๆ จะได้หมดเวรหมดกรรมกันในชาตินี้จบสิ้นไป โยมไม่เป็น
อะไรหรอก”

ดิฉันซาบซึ้งในพระคุณของหลวงพ่อดีใจมากที่เมตตาต่อดิฉันมาก พระคุณอันนี้จะจดจำเอาไว้
จะไม่มีวันลืมเลยที่หลวงพ่อดีเมตตา ให้สติ ให้ธรรมะ จนดิฉันมีกำลังใจต่อสู้กับโรคร้ายไข้
เจ็บ

และวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๔๐ ไปตรวจที่สถาบันมะเร็งแห่งชาติ ถนนราชวิถี คุณ
หมอบอกว่าต้องผ่าตัด และให้ดิฉันกลับบ้านไปเตรียมตัวผ่าตัดในวันที่ ๑๖ กันยายน
๒๕๔๐ ดิฉันก็กลับเหมือนกัน กลับจากโรงพยาบาลมาบ้านพักที่หมู่บ้านทานสัมฤทธิ์ ที่
เป็นบ้านพี่ที่เป็นญาติกันบอกกับพี่จะไปวัดอัมพวัน จ.สิงห์บุรี สัก ๓ วัน ไปหาหลวงพ่อก็
เพราะว่าหั่นการผ่าตัด เพราะคิดว่าผ่าก็ตาย ไม่ผ่าก็ตาย เพราะฉะนั้นก่อนตายก็ขอเก็บ
เกี่ยวเอาผลบุญไปเป็นเสบียงไว้บ้าง ดิฉันเองก็เคยปฏิบัติกรรมมาบ้างรู้อย่างเล็กๆ น้อยๆ
เพราะเคยปฏิบัติมาจากวัดโศการาม จ.สมุทรปราการ แต่เนื่องจากว่าต้องทำงานหาเลี้ยง
ชีพเลยไม่ได้เอาอย่างจริงจัง ๆ มาถึงตอนนี้เมื่อรู้แน่แล้วว่าตายแน่ก็ต้องเอาจริงกันละ เพื่อว่า
ตอนที่ตายไปจะไม่ต้องลำบากเหมือนขณะนี้ยังมีชีวิตอยู่ ก็เลยตั้งใจจริงเรียกว่าเตรียมตัว
ตายกัน

ดิฉันเดินทางมาสิงห์บุรีคนเดียว มาถึงก็บ่ายจะสองโมง ไปขอเข้าอบรมกรรมฐานไม่
มีผู้รับรองเพราะว่ามาคนเดียว ก็ได้ผู้ที่เข้ากรรมฐานด้วยกันรับรองให้เสร็จแล้วก็ไปนั่งคอย
หลวงพ่อดี เพราะเขาบอกว่าหลวงพ่อดีจะมาตอนบ่าย ก็นั่งคอยนานและแขกก็มากมาย
ดิฉันไม่กล้าที่กราบเรียนท่าน เพราะเห็นว่าลูกศิษย์ของท่านมากมายนัก ก็เลยถวายเป็นดอกไม้
และปัจจัยแล้วลาท่านเข้ากรรมฐาน แต่ดิฉันแปลกใจมากตอนที่ดิฉันเข้าไปหาท่าน หลวง
พ่อดีท่านเห็นดิฉันแล้วท่านมองจ้องอย่างกับว่าท่านเห็นหนออะไรสักอย่างหนึ่ง แต่พอดิฉัน
เข้าไปใกล้ท่าน ท่านก็หลับตาเสีย ดิฉันเลยถวายเป็นดอกไม้แล้วกราบลาท่านไม่กล้าถามอะไรท่าน
เลย ตอนเย็นก็ฝากจดหมายกับคุณสมประสงค์ กราบทำหลวงพ่อดีขอเมตตาว่าดิฉันเดินทาง
มาจากนครศรีธรรมราชแล้ว ให้หลวงพ่อดีแผ่เมตตาให้ คุณสมประสงค์ก็กลับมาบอกว่าคืนนี้
หลวงพ่อดีจะนั่งแผ่เมตตาให้ ขอให้สบายใจเถิด

คืนนั้นเมื่อเลิกกรรมฐานแล้วต่างคนก็ต่างเข้านอนเพราะอากาศหนาวก็รีบนอนกัน
ดิฉันหลับไปมาตกใจตื่นเมื่อคล้าย ๆ กับมีคนมาเรียกว่า “ตื่น ๆ เร็วหลวงพ่อดีกำลังแผ่
เมตตามาให้เข้าสมาธิเร็ว” ได้ยินชัดเจนนทีเดียว แล้วก็รีบลุกขึ้นมานั่งสมาธิทันที พอหนึ่ง

ได้สักประมาณ ๕ นาที เนื้อตัวรู้สึกร้อนขึ้นเรื่อยและที่เม็ดที่ข้างคอเริ่มเต้น และเต้นอยู่ ประมาณ ๕ นาที แล้วก็หยุด และค่อย ๆ เป็นลงจนเป็นปกติ ดิฉันก็นอนต่อแต่นอนไม่หลับ คุณาพิกาบอกเวลา ๐๐.๑๕ นาฬิกา ที่นอนไม่หลับก็แปลกใจว่าใครมาเรียก และเรียกคำเดียวก็ตื่นเลย ตื่นมาก็ไม่ได้ขอบคุณเขาที่อุตุสำหรับมาเรียกให้ แล้วคนนั้นเขาไปไหน ทำไมเราไม่เห็น และอาการที่ตัวร้อนในขณะนั้นมันก็ร้อนแปลก ๆ เหมือนกับเราเดินผ่านกองไฟ ร้อน ๆ มา แต่พอผ่านพ้นไปแล้วมันก็เย็น แต่ที่มันร้อนไปทั้งตัวรวมทั้งภายในด้วย และร้อนอยู่นานกว่าจะเย็น มันให้แปลกใจจริง ๆ คิดไปคิดมาก็เคลิ้มไปนิดหนึ่งก็ได้เวลาเตรียมไปสวดมนต์ตอนตีสี่ ระวังจะปลุกตอนตีสามครึ่งทุกวัน

ดิฉันอยู่ปฏิบัติที่วัดอัมพวันครบ ๓ วันพอดี ก่อนกลับได้พบหลวงพ่อกราบลาท่าน และท่านก็ได้ถามว่าหมอบอกว่าเราเป็นมะเร็งใช่ไหม? ก็กราบเรียนท่านว่าเขาว่าเป็นเนื้องอกต้องผ่าตัดด่วนอันตรายมาก และดิฉันก็ใคร่จะกราบเรียนถามหลวงพ่อว่าดิฉันควรผ่าหรือไม่ควรผ่า หลวงพ่อตอบทันทีว่าเรื่องนี้หลวงพ่อตัดสินใจไม่ได้เพราะเป็นเรื่องที่ควรตัดสินใจเอง หลวงพ่อบอกไม่ได้ แต่ไม่เป็นไรหรอกกรรมฐานมาก ๆ เข้าแล้วก็หายเอง ดิฉันขอยาหลวงพ่อบอกว่า เอาน้ำมันมนต์ไปทาและกรรมฐานมาก ๆ โดยเฉพาะยืนหนอ... ทำให้ได้ แต่อย่าทำแบบหนอ ๆ แหน ๆ แล้วไปหลอ ๆ แหล ๆ นะโยมนะทำให้จริงจัง รับรองหายทุกราย ดิฉันจำคำหลวงพ่อบอกไว้ แล้วกลับมาทำต่อที่บ้านและจัดธุระให้เข้าที่เข้าทาง ดิฉันกลับมาอีกวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๐ ไม่ไปบ้านแต่ไปพักกับคุณแม่ดวงรัตน์ที่วัดโศการาม จ.สมุทรปราการ ตอนแรกก็คิดว่าไปสัก ๒ วัน แล้วเลยไปวัดอัมพวัน แต่เมื่อขึ้นไปกราบท่านพ่อลี ก็เปลี่ยนใจประกอบกับคุณแม่บอกว่าอยู่กรรมฐานที่นี่ก็ได้ไม่ต้องไปถึงโน้นหรอกที่นี้ก็มีหมอบอยู่ พระท่านก็มียาดีเหมือนกัน ก็อยู่ทานยาด้วยและสมาธิด้วย

วันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๔๐ ดิฉันก็ขออนุญาตคุณแม่ไปวัดอัมพวันอีก เพราะตอนนี้เม็ดที่คอทำท่าจะเปลี่ยนไป คือมันจะแตกก็ไม่แตก จะยุบก็ไม่ยุบ มันอยู่คงที่อยู่อย่างนั้น ดิฉันไปถึงวัดอัมพวันยังเช้าอยู่ เอาดอกไม้จัดไปถวายพระและไปกราบพระรูปของรัชกาลที่ ๕ ด้วย พร้อมทั้งสมเด็จพระพุฒาจารย์โต พรหมรังสีด้วย และขอยู่กรรมฐาน ๗ วัน คราวนี้มีอะไรแปลก ๆ อีก ออกจากที่ปฏิบัติกรรมฐานมาอนที่พักเหมือนกับมีคนมาปิดเป้าให้ ดิฉันอยากอยู่หลายวันแต่ทางวัดเขาจัดให้แค่ ๗ วันเท่านั้น และพอเอาจิตไปกำหนดที่แผลก็เกิดการตอบรับกันขึ้นคือที่แผลตรงนั้นจะเต้นตุบ ๆ ๆ จนเรารู้สึกเต้นแรงมากจะเต้นอยู่อย่างนี้ ประมาณ ๕ นาทีแล้วหยุดก็เต้นใหม่เหมือนอัตโนมัติ ตอนที่มานั้นแผลมันสีม่วง และพอมา

อยู่ได้แค่สองวันคือวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๔๐ เม็ดที่คอก็เริ่มเปลี่ยนจากสีม่วงเป็นสีแดง และ ค่อย ๆ แดงจัดขึ้นมาเรื่อย ๆ

วันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๔๐ ตอนเช้าแผลก็แตกออกมาเป็นเลือดสด ๆ เหมือนกับเอา มีดไปกรีดออกมาอย่างนั้น เอากระดาษทิชชูเช็ด เช็ดสองสามครั้งก็หมดและแผลก็แห้ง แต่ ตอนนั้นกำลังเดินจงกรมอยู่ ก็ไม่รู้จะเอาอะไรปิดปากแผลพอดีเห็นต้นพลู เอาใบพลูนั้นมา ปิดปากแผลไว้ก่อน ใบพลูนี้เป็นใบพลูที่แม่ใหญ่ปลูกไว้ พวกกรรมฐานเขาบอกว่าแม่ใหญ่ ปลูกเอาไว้และแม่ใหญ่ยังบ้วนน้ำหมากใส่ด้วยเป็นยาอีกขนานหนึ่งดีจริง ๆ ตามธรรมดาใบ พลูนี้เผ็ดร้อน แต่เมื่อเอาปิดปากแผลกลับเย็นฉ่ำเลยก็น่าแปลก ปิดอยู่ได้ทั้งวัน พอเย็นเอา ใบพลูออกกลับเห็นว่าใบพลูนั้นแห้งกรอบเลย แต่ก็ดูน้ำเหลืองและเลือดติดใบพลูออกมา ด้วย และเมื่ออาบน้ำเสร็จแล้วก็เอาน้ำมันมนต์ของหลวงพ่อกาที่ใบพลูเอามาปิดปากแผล และวันรุ่งขึ้นก็มีเลือดออกมาอีก แต่น้อยกว่าเมื่อวาน ยังสีสดเหมือนเดิมเป็นเลือด วันรุ่งขึ้น ก็มีเลือดไหลอีก แต่คราวนี้ก็น้อยกว่าเมื่อวานหน่อยหนึ่ง และพอตอนเย็นมีเลือดปน น้ำเหลืองออกมาอีก และเอาน้ำมันมนต์ของหลวงพ่อกาใส่ใบพลูปิดเอาไว้อีก และตอนนี้จะมีแต่น้ำเหลืองออกมาเรื่อย ๆ แต่ไม่มาก พอครบ ๗ วัน ก็เอาใบพลูปิดไว้กลับมาที่วัดอ โศการาม สมุทรปราการ แผลเกือบจะสนิท พระอาจารย์บุญชู เห็นก็บอกโยมเอายาแก้ น้ำเหลืองไปทานนะมันจะได้หายเร็วขึ้น ก็ทานยาของท่านพระอาจารย์บุญชูด้วย ทาน้ำมัน มนต์ของหลวงพ่อกด้วยก็เลยหายเร็ว ดิฉันกลับมาปฏิบัติที่วัดอโศการาม สมุทรปราการ อยู่อีก ๑๕ วันก็กลับบ้าน อาการดังกล่าวยังคงเหลือแต่ปวดขากรรไกร มันเป็นเพราะก่อน หน้านี้ปวดชนิดที่อ้าปากไม่ขึ้นเลย ทานข้าวแต่ละมือนี่สุดแสนจะเวทนา อ้าปากถึงสามสี่ ครั้งถึงจะเอาข้าวใส่ในปากได้ ปัจจุบันนี้หายแล้ว เพราะพอแผลมันหาย อยู่มาอีกหลาย เดือนกว่าอาการปวดขากรรไกรจะหาย ทรมานอีกประมาณ ๕ เดือน รวมเวลาที่เป็นนี้ ๑๑ เดือนพอดี คือนับตั้งแต่วันที่รู้สึกก็เดือนมิถุนายน ๒๕๔๐ และมาหายเป็นปกติเมื่อเดือน เมษายน ๒๕๔๑

ด้วยเหตุนี้ดิฉันจึงตั้งหัวข้อว่าการปฏิบัติธรรมเข้ากรรมฐานรักษาโรคได้จริงหรือ?

คำตอบก็คือได้จริง ๆ เพราะว่าการปฏิบัติธรรมเข้ากรรมฐานนั้นไม่ใช่ของที่จะทำกันเล่น ต้องทำกันจริง ๆ ถึงจะบรรลุผลอย่างที่ดิฉันปฏิบัติมานี้ เพราะว่าบางชั้นบางตอนยังมีเอา อย่างอื่นมาผสมด้วย เช่น น้ำมันมนต์ของหลวงพ่อกที่ใช้ทา และใบพลูนั้นที่รู้มาก็รักษา มะเร็งได้ผลเหมือนกัน และรับประทานยาของพระอาจารย์บุญชูอีก แต่ที่จริง ๆ แล้วเขา บอกว่าผู้ที่ปฏิบัติจริง ๆ แล้วไม่ต้องใช้ยาเลย อันนี้ดิฉันเชื่อ ๑๐๐ % แต่คนเราส่วนมาก รวมทั้งดิฉันด้วย ก็เกิดอาการกลัวก็เอาโน้นบ้างนี่บ้างมาช่วยกัน แต่จริงแล้วสำหรับดิฉันได้

ตั้งใจว่าก่อนที่จะตายก็ขอเก็บเกี่ยวบุญเอาไว้เป็นเสบียงไว้บ้าง กรรมฐานดีที่สุด เพราะ
ขณะที่เข้ากรรมฐานอยู่เรายังได้พบกับอะไรต่อมิอะไรมากมายนัก มีคนมาช่วยปัดเป่าให้
และยังมีผู้ที่ไม่เห็นตัวตนมาให้คาถาให้อีกต่างหาก แต่ถ้าไม่เข้ากรรมฐานใครที่ไหนจะมาให้
เราได้

เพราะฉะนั้นกรรมฐานนอกจากรักษาโรคได้แล้ว กรรมฐานยังช่วยแก้กรรมให้ได้อีก
ด้วย และกรรมฐานยังช่วยสงเคราะห์ญาติพี่น้องที่ตายไปให้ได้รับส่วนบุญกุศลอีกด้วย.